

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři – (Jutry w Serbach)	2-3
inzerce	3
Třináctka vzpomíná	4
Meandry 2008	5
NA news	6-7
Edice Seleška	8
Na válečné lodi	8-11
Výzva kapitánům	11
Představujeme II.	12-14
Memoriál Vráti Kdýra	15-17
Změna krojového označení... ..	18-19
Anketa – krojové doplňky	19-20
Zápis z 11. jednání HKVS	20
Kotorský závod	21

Není většího lichotníka, než jakým je člověk sám sobě, a není lepšího léku proti tomuto lichocení než upřímnost přítele.

Francis Bacon

Kapitánská pošta 2007/2008

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

Letošní měsíc duben nám toho připravil nemálo:

Valný sněm Junáka v Havířově, jarní ústřední sraz kapitánů v Plzni, SKARE na Seči a Klíč – národní jamboree v Plzni.

Hlavním motivem sněmu bude, jak věřím, nový výchovný program, vše ostatní je pro mne doprovodnou záležitostí. Tento program, přesněji nová podoba Stezky, vlastně není nový, nová je jen metodika jeho naplňování. Podstatnou změnou je pohled ze strany skauta nebo skautky a důraz na jeho či její rozhodnutí program plnit. Vnější označení, které se v relativně krátké době již podruhé mění ze známé kombinace stužka – lilie – stužka s lilii přes stylizovanou větrnou růžici na drůzu čtyř barevných krystalů, se bude nosit nikoli po splnění, ale hned po zahájení cesty příslušným stupněm.

Hlavním motivem srazu kapitánů budou, jak věřím, vodácké doplňky výchovného programu. Na srazu bude dokončena anketa o jejich náplni, přizpůsobení dikci nové stezky, způsobu plnění a označení (anketu naleznete na jiném místě KP).

Hlavním motivem SKARE (skautská regata) bude praktické naplnění podstatné části vodáckých doplňků.

Hlavním motivem Klíče bude setkání skautů z celé republiky a jejich přihlášení se k tradičním hodnotám výchovy i moderním formám jejího provádění.

Nezapomeňme však, že v dubnu je i Den svatého Jiří – svátek skautů celého světa. Po loňských oslavách 100. výročí vzniku skautingu je na toto datum celkem logicky přesunut ze září Den v krojích (nebyli bychom to my Češi, kdybychom neměli svou výjimku: Svět slaví svatého Jiří 23. dubna).

Jsem tomu rád, protože se tím přihlašujeme ke skautskému kroji a šátku, což bylo ještě celkem nedávno považováno za něco překonaného.

A když už jsem u těch šátků:

Připravuje se změna Krojového řádu Junáka právě u šátků, pravděpodobně dojde k větší barevné rozmanitosti a možnosti využívání barevného lemování. Takže jedna předběžná anketa:

- ponecháme si u našich modrých košil světlemodré (a žluté a šedé) šátky v nezměněné jednotné podobě?*
- ponecháme jejich barvu a budeme je pouze doplňovat o barevné lemování kupř. v oddílových barvách?*
- chceme v barvě šátku naprostou volnost?*
- stanovíme si nějaké mantinely (kupř. doporučené nebo naopak nedoporučené barvy)?*

Budeme si o tom povídat na srazu...

Bratři (Aneb Jutry w Serbach)

Již dlouho jsem se těšil, jak tuhle neděli naložím Neewu do auta a vyrazíme nach Lausitz

abychom prožili jutry w Serbach. Jenže sněží, kamarád, který měl udělat technickou prohlídku našeho auta, je čtrnáct dní nezvěstný i s vozidlem. Tak se obávám, že vím moc dobře, kam pojedeme.

Tedy: chtěl jsem jet asi dvacet kilometrů severněji do Lužice, abychom si užili srbské Velikonoce. Tady to naše Trojmezí je kouzelné. Kousek nad Libercem, který donedávna obývali katoličtí sudetští Němci, posléze vyhnání ateistickými Čechy, žijí katoličtí lužičtí Srbové, utlačovaní národnostně i nábožensky protestantskými Sasy. S tím, že kus Lužice nyní obývají Poláci, kteří tady historicky už vůbec nemají co dělat. Již tom našem malém kousku zeměkoule je vidět, jak ošidné je hledání pravdy.

Kosovo vyhlásilo jednostranně nezávislost a EU, neřku-li celý svět, si s ním neví rady. Mají pravdu kosovští Albánci, kteří jsou považováni za utlačované Srby, že Kosovo je jejich? Nebo mají pravdu nejen kosovští Srbové, kteří se bojí albánského útlaku a tvrdí, Kosovo je naše? Navíc tomu, kdo si přečetl Dražkovičův Nůž, je jasné, že hledat právo v oblasti, která prošla tím čím prošla a dodnes je tam vendeta běžnější než na Sicílii, je nadlidské. Nebo mají pravdu státy se silnými menšinami, které se bojí kosovského precedentu? Ostatně Abcházcí a Osetinci se k němu již teď hlásí. Dokonce by dali přednost existenci v rámci Ruska před nadvládou Gruzie Kurdy má skoro každý za teroristy, ale je normální, že národ čítající zhruba pětadvacet milionů duší, který žije na svém historickém území, nemá vlastní státní celek, ale žije rozdělen mezi Turecko, Irán a Sýrii.

Proběhly velké nepokoje v Tibetu okupovaném Čínou. Ani mé opakovaně proklamované sinofilství mě nevede k obhajobě čínské okupace tohoto horského státu. Vyzve-li své krajany k nenásilí Dalajlama, je to něco jiného, než když náš šibal Jiřík řekne, že v televizi viděl jen drancující davy (myslím, že pojem lůza našťestí nepoužil) a ne zvůli okupační policie. A zase, pochopitelně byly drancovány obchody etnických Číňanů. Že by se do Tibetu stěhovali z Číny všichni dobrovolně, to se v autoritativním státě dá čekat jen obtížně. Někteří se tam již narodili a jsou v Tibetu doma.

Dostane-li Tibet jednou svobodu, což mu ze srdce přeji, nebude exodus těchto Číňanů dalším bezprávím?

Východní středomoří bylo, zejména po Alexandrovi Velikém výrazně řecké. V příbřežních oblastech od Černého moře po Egypt byly řecké osady, rozkvět nastal v Ptolemaiovské éře. Tyto osady měly i silnou židovskou příměs. Římaní, kteří zprvu měli nad izraelským územím protektorát, pak potlačili povstání, zbořili Chrám. Nastal jeden z dalších židovských exodů. Nakonec se objevili Arabové, obsadili Palestinu a Židé přežívali v diaspoře. A Řekové v Malé Asii zabrané Seldžuky? Někdo se bouřil, někdo kolaboroval, nakonec byli z Turecka vyhnáni všichni (viz. též třeba Martinů- Řecké pašije podle Kazantsakisova Krista znovu ukřižovaného) začátkem dvacátého století. Tehdy nastal i pozvolný návrat Židů z diaspory do Palestiny. Ten akceleroval následkem holokaustu. Židé se vrátili domů, tam ale již po staletí byli doma palestínští Arabové. A další malér byl na světě.

Bud'te tak hodní, vysvětlíte mi, prosím Vás, někdo, že se mýlím, myslím-li si, že tohle nemá logické řešení. Že je nutné si sednout, hovořit, vysvětlovat a nevracet se zpět a neprovokovat jeden druhého.. Věřit, že všichni jsme stejní a rozdělují nás ne rasa a náboženství, ale velcí výrobci, kteří bojují o trhy ústy námi lidmi zvolených politiků.

Mnohokrát jsem se přihlásil i k tomu, že pan profesor Klaus není mým prezidentem. Zas jednou mi to potvrdil. Je kromě jiného z titulu postu i vrchním velitelem armády. Jenže o vojenství toho ví asi co o globálním oteplování. V Afghánistánu padl český voják. Příslušník Skupiny speciálních operací, čili již podle názvu asi hodně speciální jednotky. Média nedostala od ministerstva obrany s poukazem na utajení příslušníků tohoto útvaru a současně na přání rodičů tohoto vojáka jeho jméno. Jenže náš vrchní velitel nelenil a jeho jméno vyvěsil na internet. Pozůstalí museli následně požádat o policejní ochranu před novináři. V dnešních LN byl sloupek, kritizující tento prezidentský počin. Současně otiskly nejen vojákovo jméno a obec, ze které pocházel, ale i internetovou adresu, kde si lze přehrát videozáznamy výpovědí lidí z obce o něm. Jeli císař pán vůl, pak žurnalisté jsou hyeny.

Zas jednou soudy řeší žaloby na lékaře. Hned dvě velmi podobné. Sečtělý čtenář si nyní řekne, ach jo, jde chlapec (blb, chrabrý to jinoch....to podle náтуры) bránit kolegy. A víte že ne? Respektive ne zcela?

Žena, matka několika dětí, byla lékaři varována před dalším těhotenstvím a na jejich radu podstoupila sterilizaci. Jenže po operaci otěhotněla. Takže odfláknutá práce, doktoři lemplové etc. etc. No tak tady skutečně budu bránit náš stav. Při sterilizaci se neberou vaječníky i s dělohou. Jen je snaha zneprůchodnit vejcovody. Zhruba řečeno se vaječník poškodí a on se zjizvením zaslepí. Eh kletě, literatura ale popisuje selhání i řádně provedené operace. Ano, je těžké někomu říci, je-li např. pravděpodobnost 1:80 000, jste bohužel ten osmdesátitísící.

Druhý, vlastně v časové posloupnosti první případ je onačejší. Mladá, ještě ne osmnáctiletá dívka se pomilovala s partnerem. Budiž, občas se to prý stává. Jako na potvoru buch a „byla v tom“. Nijaký problém, interrupce to jistí. No tak tady tedy nejistila. Pan kolega, který ji provedl, nějak opomněl, že jde o vícečetné těhotenství a po prodělané interrupci dívka porodila zdravé děvčátko. Jestli se nepletu, po nějakých osmi letech žalovala příslušné zařízení. Nebyl jsem u toho, ale řekl bych, že se to stát nemělo. Sonografuje se v gynekologii skoro vše, tady sono na 95% také bylo děláno, prostě chyba. Puntik, tečka. Vlastně ne zcela. Poškozená, či spíše postižená, žena chce úhradu za ušlý zisk, měla potíže dokončit školu, nemohla hned do zaměstnání a ani na dceru jí moc nezbyvalo. Tak a teď babo rad'. (To nežádám Vás, sestřičky, o vysvětlení, to bych si nedovolil.) Cítíte rozdíl mezi oběma případy? Probůh, kam jsme se to dostali. Průměrně inteligentní člověk ví, že souložící žena (alespoň do určitého věku) může i za použití antikoncepce otěhotnět. To k tomu patří jak velbloudovi hrby. To jen my se tomu někdy snažíme více či méně úspěšně zabránit. S velkou dávkou jistoty dokázáno, že i myšlenky na potrat plod vnímá. Jak tato žena svou dceru přesvědčí o mateřské lásce, když její narození je újma hodná soudu.

Kdybych já to soudil, rozsudek by asi byl ve stylu čapkovských četníků. Lékař či zařízení by musely zaplatit. Peníze by ale šly do halíře na charitu.

Jezevec

Přístav Neratovice nabízí volný termín na stanovém táboře, na louce pod Práchní u Horažďovic, v době od 12.7. do 26.7.2008. Cena je dohodou. Informace podává Mirek Čemus - Pytlík na telefonu 777 244 575 nebo na e-mailu Miroslav.Cemus@seznam.cz.

TŘINÁCTKA VZPOMÍNÁ

Tak se jmenovala brožurka vydaná k 10. výročí pražské Třináctky v r. 1946.

V r. 1936 se totiž oddělila od Foglarovy Dvojky skupina skautů a vlčat pod vedením Radka Kadlece (bratr Bernard) a Dubského (Car). Ve vzpomínkové knížce je udáváno, že jich bylo 13 a kromě toho 13 bylo

číslo u Foglara posvátné.

Když nám Jaro 1968 umožnilo obnovit skautskou organizaci (v Opařanech nikdy skautský oddíl nebyl), navázali jsme na tradici pražské Třináctky. Dva z nás v ní kdysi vyrůstali a můj starší bratr Jurka byl mezi těmi z roku 1936 jako rádce. Pokřiky, písně, vtipy, hry, přezdívký – to vše, a samozřejmě i vodáctví, jsme obnovili a vtiskli Opařanské Třináctce. Je to už 40 let. 13. přístav vodních skautů v Opařanech patří se 146 členy mezi větší střediska tábořského okresu. Oddíly (5 vodáckých i 2 pěší) máme kromě Opařan i v Jistebnici, Sepekově a Líšnici a v Chyškách.

Po roce 1970 nám období normalizace pomohla vydržet právě symbolika a tradice spojené se Třináctkou. Bylo to zvláštní doba. Všichni věděli, že provádíme skautskou činnost. Starší děti doma přechovávaly lilie a další skautskou symboliku. Stejně tak to věděli i rodiče, zástupci školy a okresní funkcionáři. Naši práci s dětmi uznávali všichni, kdo měli k dětem pozitivní vztah.

Stará Třináctka přežila nacistickou okupaci, proč my bychom nepřežili komunistickou normalizaci. Trvalo to déle, ale dožili jsme. Symbolika čísla 13 znamenala pro nás návaznost na skauting. A s ní i pokřiky, písně, zvyky, hry, vtipy i nejrůznější „kecy“.

Tříkrálové setkání v r. 1990 rozhodlo a vlastně jsme ani nemuseli moc měnit. Vrátila se ním skautská lilie, zákon a slib.

Letos si tedy připomínáme 40 let od založení skautingu v Opařanech.

Traduje se, že za 40 let se vymění generace. V r. 1968 bylo nám čtyřem zakladatelům 37 až 38 let. Věkový průměr současného vedení přístavu je 33 roky. Nebyli ještě na světě, když jsme Třináctku zakládali. A to je opravdu dobrá zpráva, ze které mám, vzhledem k blížící se vlastní osmdesátce, radost.

* * *

Jsem pověřen vedením přístavu, abych podal o oslavách našeho výročí zprávu do Kapitánské pošty.

Tedy tak činím:

Svoláváme setkání Třináctkářů na sobotu 31. května 2008. Zveme samozřejmě i další veřejnost a skauty všeho druhu i věku zejména.

Celý den budou přístupny ukázky našich kronik, klubovna, loděnice, výstavka fotografií, tee-pee a lodě včetně plachetnic na opařanském rybníku Kášovka.

Odpoledne přislíbil účast Miloš Zapletal k besedě o jeho knize věnované Foglarovi.

V areálu střelnice bude country bál pro děti a později pro dospělé.

K výročí se vyrábí odznak, skautský šátek a řada dalších upomínkových věcí.

Bude možno si koupit publikaci k výročí a já doufám, že také bude mít název:

TŘINÁCTKA VZPOMÍNÁ.

Tip – Opařany

P.S.: Na webu máme stránky (<http://trinactka.oparany.cz>), budou tam postupně další informace.

PRÍSTAV VODNÍCH SKAUTŮ „RALSKO“ MIMONŮ
 A 2. ODDÍL VS H₂O PORÁDÁ V SOBOTU 7.6.2008
13. ROČNÍK TRADIČNÍHO VODÁCKÉHO ZÁVODU
 PĚTIČLENNÝCH POSÁDEK O MIMOŇSKÉ
 PÁDLO NA ŘECE PLOUČNICI A V OKOLÍ HRADČAN.
 ZÁVOD JE OTEVŘEN I PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST.

PRAVIDLA ZÁVODU, INFORMACE A PŘIHLÁŠKY
 NAJDETE NA 2. OVS H₂O @ SEZNAM . CZ
 NEBO PŘÍMO VE SKALITSKÉM DOMĚ KAŽDÝ
 ČTVRTEK V KLUBOVNĚ 2. OVS H₂O MIMONŮ.

NA VŠECHNY POSÁDKY SE TĚŠÍ PORADATELĚ.
 Ahoj

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

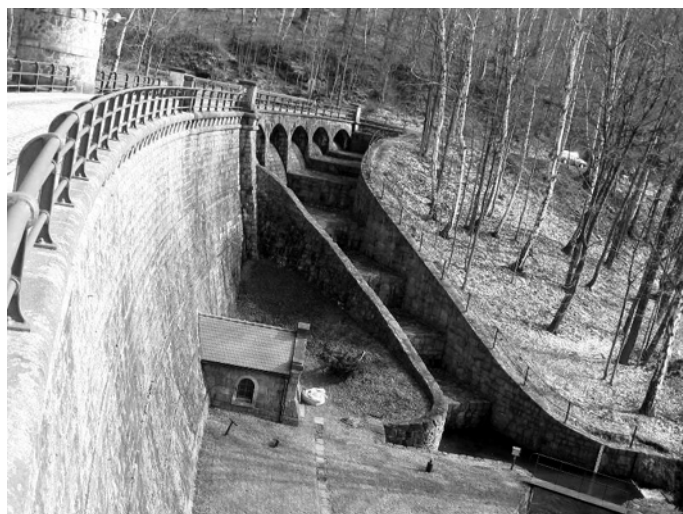
NEWS

První pracovní setkání v Liberci (7. – 9.3.2008)

Ačkoliv jsem již několikrát uváděla, že přípravné práce na novém ročníku Námořní akademie jsou již v plném proudu, stále tomu chybělo to pravé, bez čeho by další plavba nebyla dobře nastartovaná – pracovní setkání bocmanů a důstojníků. Zavítali jsme do Liberce. Nepřijeli jsme obdivovat bílé tygry, nám stačilo setkat se s Vezírem, a dalšími, kteří se vydali na strastiplnou pouť přípravy ČLK VS.

Všechno bylo moc krásně naplánovaný. Měli jsme se sejít kolem šesté hodiny večerní. Někdo na nádraží, jiní na autobusáku. Již po příjezdu a prvotním objetí s Mimoňáky a Liberečáky mi byla sdělena skvělá zpráva, že Ostrava dorazí až v půl desátý večer. Proč tak pozdě? Protože jim ujel vlak, a místo toho, aby pokračovali do TURNOVA, vydali se do TRUTNOVA. No, co dokáže záměna pár písmen, že :-) Pak jsme se přesunuli na autobusové nádraží, kam měla co nevidět dorazit Verča žlutým autobusem.

Jenže autobus přijel, lidé postupně vysedali, a my ji stále neviděli. Nejprve jsme si dělali srandu, že teď určitě vyleze z kufru, byli jsme se kouknout i do zadu, jestli náhodou nesedí na kouli, ale když už v autobuse nikdo nezbyl, a Verča nikde, začalo to být podezřelé. A tak šel velký Question položit malou question stewardce. Dozvěděl se, že námi hledaná osoba asi přijede ještě přípojem, tak jsme čekali, a skutečně, stewardka měla pravdu.

Páteční večer jsme již trochu zasvětili práci. Představili novým bocmanům, co je čeká a nemine. Projeli si zpětné vazby z minulého roku a poučili se z nich. Pak přišlo vyvrcholení pracovního večera – představení libreta letošního ročníku. Jenže abychom pořád jen neseděli a nezkrátili se nám šlachy, šli jsme je protáhnout po zvlněném Liberci. Jedním z našich cílů byla radnice, kterou nevidět nasvícenou je pro turistu hřích.

V sobotu ráno jsme se probudili až patnáct minut před plánovaným Vezírovým příchodem. Nějak nás ten čerstvý horský vzduch

uspal, a ve spaní až do bílého rána nám nic nebránilo. Pracovat jsme začali brzo. Rozdělili se do mnoha skupinek, ve kterých plánujeme jednotlivé hry. Popustili jsme uzdu naší fantazie, jak to dopadlo, o tom se budou moct přesvědčit kadeti na letní části. Nejen prací živ je člověk, a tak, když už nás omrzelo střídání práce s jídlem, šli jsme si na chvíli hrát. Po uličce důvěry, a hlasování o tom, jakou hru si zahrajeme následovně, si Pumpa vzpomněla, že na letní části NA2007 jsme nedohráli Útěk vlka, a tak ovečky vytvořili kolečko (sice menší, ale o to pevnější) a vlk Pumpa se opět marně pokoušela dostat ven. Po velkém úsilí a různých strategiích to nakonec vlk vzdal, tedy lépe řečeno rána do čumáku mu dala jasně najevo, že se mu utéct nepodaří.

Večer jsme zasvětili poklidnému rozjímání, a oddávání se osmdesáti dvěma čajovými vůním. Zbytek večera si pak každý představoval trochu jinak, a tak část zůstala v čajovně a testovala svoje znalosti v hře Česko, druhá se vydala do víru velkoměsta. Ta první zmiňovaná se od deskové hry nemohla odpoutat, půjčila si jí, a hrála ji až dlouho do noci. S přibývajícimi hodinami ale vědomosti, především v oblíbeném sportu a kultuře, ubývali, zato srandy přibývalo. Mnohdy až tak, že jsme nebyli schopní přečíst otázku. Jen tak mimochodem – Víte, kolikrát se musí vrhač kladiva otočit kolem své osy, než kladivo vrhne? Ne, tak to si určitě zahrajte hru Česko, a dozvíte se to.

Neděle utekla jako voda, my se ani nenadáli a už jsem seděli v různých dopravních prostředcích a mířili domů. Unavení, ale s vědomím, že ten víkend stál za to.

Už jsi navštívil namorniakademie.wpr.cz?

Námořní akademie má svoje webové stránky, které se snažíme rozšiřovat a co nejvíce aktualizovat. Ti, co ještě stále neví, co je ČLK VS Námořní akademie se to dozví v sekci Co je to Námořní akademie. Uchazeči zde najdou termíny a další důležité informace. V posledních dnech přibyla sekce Kdo připravuje NA. Pokud tedy chcete vědět, kteří lidé mají letošní ročník na svědomí, navštiv web a dozvíte se. Každý člen bocmanského týmu má na stránkách svoji fotku a pár slov o sobě. Těšíme se na vaši návštěvu.

Pumpa

Co je to NA - ČLKVS Námořní Akademie - Mozilla Firefox

Soubor Úpravy Zobrazit Historie Záložky Nástroje Nápořádá

http://namorniakademie.wpr.cz/index.php5?pid=7

čekatelský lesní kurz vodních skautů

O NÁMOŘNÍ AKADEMII TERMÍNY A INFORMACE KONTAKTY MAPA STRÁNEK

Menu

- Novinky
- Co je to Námořní Akademie
- Jak se přihlásit
- Podmínky přijetí
- Seznam přihlášek
- Vybrani bocmani
- Tým NA

Co je to Námořní akademie?

Námořní akademie je Čekatelský lesní kurz vodních skautů. Během letní části připravuje své účastníky na čekatelskou zkoušku, která se koná v druhém podzimním víkendu. Čekatelům se nabízí pestrá programová paleta, od těch klidnějších, jako přednášky, diskuse, večerní povídání, přes motivační hry, týmovou spolupráci a praktické činnosti, po náročnější hry, které ukáží, co ve vás je. A vzhledem k tomu, že se řadíme k tvorbě vodním, dbáme na vodácké tradice a vodní aktivity jsou kořenem celého našeho programu.

Námořní akademie je určen pro starší 15ti let, kteří se chtějí podílet na práci s dětmi a spolupůsobit při vedení oddílů. Seznámí se tu s řadou svých vodáckých vrstevníků a získají tak kamarády po celé České republice. Výhodou je, že s většinou se nevidí naposledy, protože se budou setkávat na nejrůznějších celorepublikových akcích vodních skautů. Dveře ale nejsou zavřeny ani před pěšími skauty. Pokud mají odvahu a chut' proniknout do tajů vodáctví, my jim nebráníme.

Představuje se Edice Seleška

Že vzniklo Skautské záchranářské středisko, jste asi mnozí zaregistrovali. Ostatně dvě jeho součásti: Selešku- Severočeskou záchranářskou lesní školu a Skautský záchraný tým znáte. Jelikož jak praví latiníci tres faciunt collegium (to skutečně neznamená tři fackují kolegu), doplňuje trojici Edice Seleška.

Ta vznikla jako vedlejší produkt činnosti lesní školy. Neustálým tlakem se nám daří vyždímat z frekventantů to nejlepší, takže obsahová úroveň lesoškolských prací má setrvale stoupající úroveň. Až do té míry, že si u některých myslíme, že je škoda si je sušit v zásuvce či tajemných zákoutích procesorů. Tož chceme s jejich obsahem seznámit skautskou veřejnost. Prozatímní představa je taková, že jeden sešit bude obsahovat zhruba dvě práce, a budou vycházet dva sešity ročně.

Na prvním sešitu se již pracuje. Obsahovat bude kvalitní práci na téma sexuální výchovy. Jejím autorem je Bingo dnes již pan kolega MUDr. T. S. z Českých Budějovic. Ač nepoužívá některá expresivní a šokující oznámení, která mi mnozí nemohou zapomenout, je jeho práce velmi otevřená a srozumitelně napsaná. Zvláště přínosná pro oddílové vedoucí je Příloha, která obsahuje záznam autentického rozhovoru s dívkami v oddíle.

Druhá práce je věnována klíšťatům a rizikům s nimi spojeným. Autorkou je Lendys, která v současnosti pracuje na své diplomové práci. Práce zařazená do prvního sešitu edice je rovněž velmi dobře napsána a seznamuje čtenáře s podceňovaným úskalím skautské práce.

A kdy první číslo vyjde? Inu jak prosté, jen co budou peníze, ale doufáme, že do prázdnin by to mohlo být. K dostání bude u regionálních koordinátorů SZT (najdete je na týmových stránkách),

s největší pravděpodobností i v prodejně Ginkgo v Brně, o dalších místech vás budeme informovat.

OČK Zdravověda

Severočeská lesní záchranářská škola vypisuje termín OČK pro zdravotnické profesionály (lékaře, sestry, fyzioterapeuty).

Zkouška proběhne v Liberci 20.-22.6.2008. Zájemci se mohou přihlásit Jezevcovi na mailu hoan@seznam.cz .

Jaroslav Š k á b a - námořník:

Jirka H o l d – Amateur:

PRVNÍ DEN NA VÁLEČNÉ LODI

Amateurova poznámka: Před několika lety jsem popisoval, jak jsem se před válkou (v roce 1936), coby člen vodácké PĚTKY, seznámil se starším prošedivělým člověkem, kterého při slavnosti Božího těla v Třebechovicích pod Orebem zaujal tehdy můj zbrusu nový кроj československých vodních skautů a hlavně populární „placka“, námořnická čepice s stuhami a napsal VODNÍ SKAUTI. Po slavnosti ke mně přišel, přiznal se, že jako námořník 1. třídy sloužil na několika křižnících rakousko-uherského válečného loďstva a pak mne celé prázdniny vyprávěl historky ze své služby na lodích „ K.u. K. Kriegsmarine“. Zapisoval jsem si tehdy poctivě co vyprávěl (zejména tedy výrazy rakousko-uherského námořnického slangu) a dnes vám jednu z jeho historek tlumočím. Věnuji ji populárnímu bratru Efendimu, který je znám jako obdivovatel spolku zvaného: „KAISERLICHE UND KÖNIGLICHE KRIEGSMARINE“.

Všichni mořští vlci u rakouského válečného loďstva začínali v námořnických kasárnách v Pulji osmidedlní rekrutní školou, což bylo něco jako dnešní tzv. „přijímač“ při nastoupení vojenské služby. Dlužno podotknout, že tehdy značná část nováčků námořnictva pocházela z Čech. V kasárnách v Pulji nováčky učili chodit, salutovat, hmaty a „reglamá“. Pak byla slavná přehlídka, přísaha a teď teprve si mohli nováčkové navléknout na čepici černou stužku se zlatým nápisem – „K.K. Kriegsmarine“ – a ten den směli poprvé z kasáren.

Nyní začínal námořnický výcvik. Hned druhého dne byli naloděni na školní loď „SCHWARZENBERG“, vysloužilý to starý křižník, který stále trvale vyvázán v puljském přístavu a byli přiděleni do různých kursů. Těch kursů bylo asi tak třináct: dělostřelecký, torpédový, miny, kormidlo, strojní, potápěčský, hudba, sanita, kuchyně, proviant a bůhví co ještě. Pouze palubní mužstvo a topiči, kteří kurs prodělávali, byli naloděni hned do eskadry a tam hned poznali, zač je v Pardubicích perník. Když je tedy dopravili na loď, tak je hned u lodních schůdků vítala dvě lodní strašidla – profous s knížkou a bocman s červeným nosem – dvě nejobávanější šarže na lodi. Začalo třídění, zapisování a číslování. Profous jim dával čísla: lodní, „baku“ (stolu), „brandy“ (hamaka-visuté lůžko námořníka), člunu, děla a dále asi dvacet různých čísel a míst, když se loď potápí, když má díru, když se loď opouští, když se střílí nebo nestřílí – vypadalo to jako seznam tomboly (dnes SAZKY) a budoucímu námořníčkovi z toho hlava šla kolem.

Nejdůležitější ovšem byla první dvě čísla: *brandy* a *baku*, aby věděl, na čem bude spát a kde mu dají menáž. Ostatní už mohlo počkat. Některý se všechna čísla nenaučil ani za půl roku potom. Pak museli ze svých pytlů veškeré uzlíčky a poklady a do dna pytle našroubovat mosazný štítek s lodním číslem. Profous jim rozdával novou stužku se jménem lodi, na kterou byli právě naloděni a

stužka „*Kriegsmarine*“, kterou si teprve včera tak hrdě navlékali musela do lodního pytle. Pak nastrkali ty všechny svoje uzlíčky také zpět do pytle a venku si nechali jen misku na jídlo, plecháček na víno, lžici a vidličku a všechno odnesli do – „*bakškafete*“ – což byla číslovaná bednička jídelního stolu. Pak sebrali své lodní pytle a nějaká šarže je odvedla do místnosti pro pytle a tam ty pytle nastrkali do očíslovaných přihrádek. Tím bylo nalodování skončeno a od toho okamžiku se stal nováček pouhým lodním číslem, kterým se musel na každé zavolání hlasitě německy hlásit.

Copak Češi a hlavně ti z větších nebo okresních měst, neřku-li z Prahy, ti jakž-takž němčinu zvládali, ale pro ty Chorvaty, Dalmatince, Bosňáky, Italy, cikány, a Turky, kteří jaktěživ německy neslyšeli, to byl tvrdý oříšek, než se naučili vyslovovat svoje – „*šifsnumero*“. Bylo to také těžko k poznání, když takový Dalmatinec začal křičet „Švajunteršešunajcik“ – což mělo být číslo 296! (Zweihundertsechsunneunzig).

Na vysvětlení je nutno poznamenat, že rakousko-uherská monarchie se skládala z mnoha národností a všichni občané museli absolvovat povinnou vojenskou službu, kdekteré se počítala i služba v námořnictvu.

Tak tedy po zbytek dne měli nováčkové volno a bylo jim řečeno, aby si podle svých seznamů obhlédli všechna ta svá místa a čísla určení a trochu se na lodi zorientovali.

Ale poslyšte, jak vypadala taková orientace: Šel tedy nováček na příď, ale sotva tam vlezl – už ho hnál „*marsgast*“ (kaprál – svobodník), který tam měl inspekci s velkým křikem: „*Forne fraj!*“ (Příď opustit!). Tak rychle pryč. Poděšený nováček utíkal do „*unterkastlu*“ (krytá část paluby), kde se klackovala spousta námořníků a vůbec nic nedělala. Ale sotva tam vlezl, už jiný „*marsgast*“ na něj zařval „*Unterkastel fraj!*“ Tam se směl zdržovat pouze strážný oddíl. Tak vyběhl po nějakých schůdkách nahoru na nějaký můstek a v ústrety mu zahřmělo: „*Komandobrücke fraj*“ (Kapitánský můstek.). Chudák nováček sjel po schodech

jako po toboganu, až se mu od kalhot kouřilo. Ale než se zvedl, už slyšel hrozivý štěkot palubní inspekce: „*Bakbord fraj!*“ (Levá strana lodě), protože ji právě zametali. Zastavil se až na: „*achtru*“ (Zád' lodě“) a tam mu někdo zašeptal do ouška, div mu bubínek nepraskl: „*Achtr fraj!*“, protože zád' byla vyhrazena jen důstojníkům. Hrne si to zpátky po „*štajerbordě*“ (Pravá strana lodě), ale tam už zase nějaká nosatá šarže píská: „*Štajerbord fraj*“, protože to už zase metli pravou stranu paluby. Utíká rekrutnámořníček na „*bakbord*“, která je právě volná a celý utrmácený se opře o „*bordvand*“ (lodní stěnu). Bohužel, ani tady dechu nenabral, spíše se mu ten dech zatajil, neboť spatřil nějakou obludu, která se na něj řítila s provazem v ruce a burácela: „*Pitúra fraj!*“ Byl to pan palubní mistr, druhá to nejmocnější šarže po bocmanovi. Ten vždy vyskakoval, když spatřil, že se nějaký námořník opřel o „*pitúru*“ (barvu) a umazal mu ji. Rekrut ovšem nevěděl, co je to „*pitúra*“, stačil mu však pohled na napřažený provaz. Ještě štěstí, že zrovna před ním byly schůdky do podpalubí a usoudil, už že je dostatečně na palubě orientován – nebylo tam už žádné místo, odkud by ho ještě nevyhodili. Proto se bez dlouhého rozmýšlení vrhl ke schůdkám a následoval tobogan číslo dvě.

Octl se v „*baterii*“ (tak se nazývalo první podpalubí) – a seděl uprostřed nějaké školy, ve které pan instruktor zasvěcoval lidi od kormidla do tajemství Morseových značek. Každý měl v rukách dva praporky, ale nováček je pojednou cítil všechny na svých zádech, zdálo se mu, že je na mlatu a že on je žitem. Při rytmických dopadech praporků na hřbet slyšel skandování „*Bak-bord-fraj! Bak-bord-fraj!*“ Zastavil se až ve „*forbaterii*“ (pod přídí) – tam bylo šero a nikdo tam. Díky bohu, zde si trochu oddechne! Byl ihned ze své bláhové představy vyveden. Z přítmí se vynořila inspekce, která mu velkým hlasem zvěstovala: „*Forbaterí fraj!*“ a ještě k tomu učinila posunek, jakoby si chtěla dát gól, což pobídlo našeho rekruta k dalšímu startu.

Vzal to nyní v baterii po „*štajerbordě*“ – tam bylo hodně námořníků. Než však mohl zabrzdit byl zapleten mezi nějaké dráty, po kterých se pohybovaly plechové tabulky s namalovaným kruhem. Najednou slyšel jak mu něco hvízdlo okolo hlavy a hned nato se kulička rozplácla o plechovou tabulku. To se dělostřelci učili střílet do pohyblivého terče. Teď se uštvanému rekrutovi zdálo, že je tam celá armáda „*inšpekcionů*“, která na něj řvala: „*Štajerbord fraj!*“. Mezitím zaslechl ještě zuřivé výkřiky: „*Magarac!*“ a „*Maladetto asino*“ (prokletý osle) čemuž ovšem také nerozuměl. Nezdržoval se však dlouho, aby si to nechal přeložit do své mateřštiny; naopak zapnul čtvrtou rychlost a sjel po toboganu tři. V polovici schodů dohonil ještě nějakého špinavého torpedistu a v tom spěchu ho svezl sebou. V malém zlomečku vteřiny přistáli na pancéřové podlaze nějakého koridoru tak tvrdě, že žádný z nich nemohl rozpoznat, zda ty jiskry v jejich očích vznikly křesáním jejich hlav nebo bot. Když se oba konečně postavili na nohy, zpozoroval nováček, že jeho spolucestující se mu chce strefit do nosu. Proto považoval za vhodnější pokračovat ve své „*orientační pochůzce*“ sám, bez doprovodu a tak přidal plyn.

Slyšel za sebou dupot a křik. Napadlo mu, že se ten pán chce snad dodatečně představit, soudil však že to tak tuze nespěchá jak spěchá on sám a náhle se ocitl v nějaké místnosti, kde bylo plno námořníků, torpéd, různých přístrojů a roztodivných věcí, nemohl se však podrobnostmi zabývat, neboť slyšel za sebou horký dech svého schodištního spolujezdce a hned ale také slyšel celé moře hlasů: „*Torpédoraum fraj!*“

No ano, teď už věděl, co poznamená „*fraj*“. A na druhé straně byly také nějaké dveře. Ocitl se zase v koridoru, tentokrát na „*bakbordě*“, za sebou neslyšel už nikoho. Pro jistotu udržoval nějakou chvíli ještě tempo a pak se díval celý vyjevený. Místnost byla plná námořníků, kteří se bavili a každý držel v ruce půllitr vína.

Tohle přece nemohla být žádná škola? Ne nebyla, byla to „dišpenze“ (lodní kantina) a společnost zde shromážděná byla vybraná elita práce se štítících ulejšáků, kteří si zde připíjeli na těžkou práci – těch druhých. Tak tohle bylo něco pro našeho pronásledovaného rekruta. Měl už jazyk vyplazený jako mlékařský pes a tady prodávají víno. Jenže v tom okamžiku se celá „dišpenze“ otřásla, jakoby explodovalo torpédo. Řval to sám pan lodní profous, který se z čista jasna mezi nimi objevil.

Profous však nekřičel – „Dišpenze fraj!“ naopak volal: „Čo sta tuti fermo – ales štéhn blajbn, ale cum raport!“ (Všichni zůstat stát, všichni k raportu!)

Rekrut nemohl pochopit, že to udělalo takhle --frrrr-- po schodech nahoru a „dišpenze“ byla prázdná. A to měli ti pánové při tom ještě tolik času, aby každý ten svůj půllitr dorazil. Tak to bylo neuposlechnutí rozkazu, za tohle budou jistě všichni pověšeni. Inu, rekrut nevěděl, že tuhleto se dělo v „dišpenzi“ tak padesátkrát za den. To profous se šel sám „natáhnout“ věděl, že všichni utekou. Pustil se do „dišpenzéra“ (vedoucí lodní prodejny), že to ví, že mezi dnem nesmí nic prodávat a pak, když utekl poslední „lump“, obrátil do sebe připravený půllitr a říkal, že je to naposled. Ještě jednou a dá zavřít „dišpenzéra“. Za půl hodiny přišel dělat pořádek do „dišpenze“ pan „torpédomajstr“ (velitel oddílu torpéd), pak pan „kšicmajstr“ (velitel oddílu

dělostřelců), „minenmajstr“ (velitel oddílu pro kladení min) a zas pan profous – historie se opakovala. Ovšemže žádný z těchto pánů půllitr nezaplátil, to bylo za „dělání pořádku“.

Jediný, kdo uposlechl rozkazu, byl náš rekrut a profous ho zpozoroval až teprve, když byl se svým půllitrem hotov. A že toho rekruta zabije a napřahoval na něj sklenici. Ubohý „konškrit“ (zapsaný námořník) to bral za bernou minci a pak už také úplně hotov. Pak už přesně nevěděl, kde je, jen tak v mlhách věděl, že běhal nahoru a dolů, dopředu, dozadu, slyšel ještě spoustu slov, co všechno je ještě „fraj“, pak lezl na nějaké uhlí, hned se zase hrabal v popelu, někde se motal mezi municí a někdo ho chtěl probodnout, až konečně se dostal opět na palubu pod „untrkastl“.

Když se trochu vzpamatoval, chtěl si na uklidnění zapálit cigaretu, vždyť všichni ostatní okolo kouřili. Vytáhl z kapsy zápalky – a dostal pohlavek. Nejbližší námořník mu sirky vyrval z ruky, schoval do kapsy a na milého rekruta spustil bandurskou, zda-li neví, že za tohle může dostat tři neděle „garnisonu“ (vězení na pevnosti). To ovšem rekrut nemohl vědět, že námořník na lodi nesmí u sebe mít zápalky, aby snad něco nevyvedl, neboť válečná loď je něco jako prachárna.

A utýraný rekrut začal chápat, že je život jako námořníka nebude nikterak jednotvárný.

KAPITÁNI A KAPITÁNKY!

Experimentální skautská stezka přestává být experimentální, od valného sněmu to bude schválený nástroj skautské výchovy, vodní skauti musí tedy ve svých doplňky přizpůsobit systému platnému v celé organizaci.

Proto vám předkládám jednoduchou anketu, jejíž výsledky bych chtěl mít zpracovány do srazu kapitánů, termín odpovědí, které ještě budu brát v úvahu, je 13. duben 2008 na vezir@seznam.cz. Na srazu kapitánů si řekneme více.

Aby se vám dobře porovnávalo, příkládám

- teze stezky v členěné po tématech doplněné o stávající vodácké doplňky členěné způsobem odpovídajícím stezce
- teze teze stezky členěné podle věku rovněž doplněné o stávající vodácké doplňky
- návrh nového označení splněných stupňů a výzev (jednou výzvou zůstávají Tři orlí pera)

DOTAZNÍKOVÁ ANKETKA NA STRANĚ 20.

Představujeme II

93. oddíl vodních skautů Delfíni, Plzeň

Historie oddílu

Oddíl byl založen v březnu 1986 br. Vladimírem Pospíšilem, přezdívkou Nemo. Vznikl

z vodáckého kroužku oddělením jedné z jeho družin, družiny Delfínů. Do kroužku Delfínů začala pronikat nenápadně skautská výchova – šátky, stezky, slib (i když tenkrát ještě ne skautský). V té době se začaly v Plzni tvořit a znovuoživat i ostatní vodácké oddíly – Kotva, Žlutý Kvítek, se kterými se konaly ještě v před-revolučních letech společné putovní tábory na Otavě či Vltavě.

Krátce po „Sametové revoluci“ oddíl dal najevo své skautské myšlení. Třeba i tím, že na jaře roku 1990 uspořádal ve své klubovně první skautskou výstavu v Plzni a o něco později se konal první skautský slib na poradním hradě Skála u Přeštic. Zde vznikly tři družiny – Plejtváci (skautky), Žraloci a Kosatky (skauti).

Od té doby oddíl prošel etapami svého života jak těmi dobrými, tak i špatnými, účastnil se všech vodáckých setkání Navigamus i Západočeských jamboree. Pravidelně pořádal jarní i letní tábory, celou řadu vodáckých i jiných tradičních i netradičních akcí a nedávno důstojně oslavil 20 let od svého vzniku. V roce 2002 jsme „v plné parádě“ zažili povodně, kdy nám voda vzala tábor, který bylo nutné během dne evakuovat a v noci uklízet stany, aby neuplavaly. O den později povodňová vlna dorazila do Plzně a podle slov pozorovatelů pomalu, avšak stále stoupala k naší právě dokončené klubovně, kde dosáhla výše jednoho metru od podlahy. Oddíl byl zatím separován od zbytku světa potokem a hlavně strženými silnicemi a tratěmi a všichni z jednoho malého rádia na baterky poslouchali, co se děje

jinde se zatajeným dechem. Po povodních bylo nutné klubovnu vyklidit a začít zase od začátku. V současné době lze říci, že máme (do příští velké vody) hotovo.

Informace o oddílu

Posledních několik let má náš oddíl stabilně kolem 45 členů ve věku 5-18 let. O vedení se starají 4 dospělí a 8 kormidelníků či člunařů ve věku 15-18 let. V oddíle nyní funguje 6 družin – Plejtváci (skautky), Žraloci (skauti), Vydry, Mloci (vlčata), Potápky (žabičky) a Pulci (smíšená družina těch nejmenších dětí). Mloci a Pulci vznikli teprve nedávno díky velkému přírůstku dětí. Všechny družiny vedou kormidelníci a člunaři, kteří oddílem prošli od svého raného věku, ví, jak oddíl funguje, co se jim scházelo a co se jim líbilo, a podle toho si připravují program pro členy svých družin.

Pro vytváření programu jsou určité jedním z vodítek oddílové stezky, které jsme si sami vytvořili a stále vytváříme na základě našich

zkušeností a vývoje oddílu. Nový program Junáka nevyužíváme. Občas čerpáme i z knížek a příruček. Když kormidelníci začínali, vždy byl někdo z vedení na družinovkách, byť i velmi krátce, přítomen. Program se skládá z dvouhodinových družinovek každý týden, jednodenních či vícedenních výprav. Lyžařských v zimě, vodáckých nebo pěších po zbytek roku. Takové akce vedou právě kormidelníci s pomocí dospělých členů oddílu. Družiny skautů mezi sebou během roku soutěží nejen v dovednostech, ale i v účasti na akcích. U skautů se snažíme o zavedení plnohodnotného družinového systému.

Zvláštnosti oddílu

Mezi zvláštnosti oddílu že všichni mají dítě. Pomocí projektu *Adopce na dálku* jsme si před dvěma roky adoptovali nyní desetiletého chlapce z Indie, kterému několikrát do roka posíláme dárky a dopisy. Akce není jen záležitostí vedoucích, ale všech dětí z oddílu, které přispívají každé svojí troškou.

Zajímavostí je, že už přes rok je naším členem i žabička, trvale upoutaná na invalidní vozík. Všichni jí bez problémů

berou a počítají s ní. Je to důležité poučení jak pro členy oddílu, tak i kormidelníky a vůdce a určitě to přispívá ke zvýšení tolerance k postiženým lidem.

Nábor nových členů

Členskou základnu máme poměrně stabilní a pro udržení pořádáme každý rok nábor - Dětský den. Před konáním samotné akce rozneseme letáčky a u klubovny vyvěsíme plakáty, samotný program dětského dnu je pestrý. Nejoblíbenější jsou lanové lávky, rukodělny a další. Také promítáme videa a fotky z akcí.

Tábor v duchu 100 let skautingu

Letní tábor jsme letos strávili na Paulině louce na Šumavě. Tábor byl společný pro vlčata, žabičky, skauty i skautky. Táborová hra pro skauty se týkala právě výročí 100 let skautingu. Formou her jsme se snažili přiblížit důležité události světového, ale i českého skautingu. Hra se skládala ze čtyř bloků-období a každý z těchto bloků obsahoval několik etap počínaje prvním táborem, přes skautské známky, skautský odboj ve válce i po ní a poslední etapa odehrávala v době Sametové revoluce.

1.8. 2007 jsme se ráno vyšplhali vysoko nad údolí Otavy na vrchol Dračích skal a tam oddílovým pokřikem oslavili výročí 100 let skautingu. Poté jsme vyrazili na celodenní výpravu. Jako každý rok bylo několik kandidátů na splnění slibu a táborovým závěrem byl slibový oheň. Po „oficiální“ části si děti připravily více či méně zábavné scénky, a tak si i vedení odpočinulo a ještě i pobavilo. Letošní tábor byl dětmi hodnocen velmi kladně. Všichni si pochvalovali hry a hlavně etapové hry. Líbilo se téma, ale i zpracování jednotlivých etap.

Vodáctví

Tvoří podstatnou část programu a to hlavně u skautů. Na vodu se snažíme vyjet jen jak to alespoň trochu jde a na našem vodáckém kontě je už pěkná řádka řek nejen českých. Za všechny: Berounka, Otava, Ohře, Vltava, Kocába, Ostružná, Salza, Steyr, Kwisá, Bóbr... Děti jsou zapojeni do celé akce přípravou materiálu počínaje a zase úklidem konče, a tak se dá říct, že i díky vodě se naučí organizačním schopnostem, seznámí s údržbou a uskladněním materiálu a hlavně naučí

vodáckému umu a chování na vodě i u ní.

Jak se oddíl prezentuje

Prezentaci oddílu na veřejnosti zastávají hlavně webové stránky www.93delfini.com. Dále pak náborů dětí, ale například i to že na pěší výpravy chodíme v krojích. Již mnohokrát jsme také byli zástupci Junáka při pietních akcích jako například při výročí narození T.G.M. Jednou za čas se o naší činnosti objeví článek v plzeňském místním tisku, nedávno jsme měli rozhovor v Českém Rozhlase Plzeň.

Memoriál Vráti Kdýra 2008

Pátý ročník Memoriálu Vráti Kdýra je za námi. Co vůbec tato tři slova pro nás znamenají? Pro někoho jsou možná symbolem každoroční víkendové akce, kde může mnohé zažít a po dlouhé době se setkat se starými dobrými známými či potkat naopak tváře nové, pro organizátory je tento březnový memoriál především vzpomínkou na malého velkého muže,

Vrát'u Kdýra- člověka možná malého vzrůstem, ale velkého duchem, skautského vedoucího s obrovským srdcem, gymnaziálního profesora s hlubokými znalostmi historie a především skvělého kamaráda s báječným smyslem pro humor. Vráťa byl veselý chlap, který miloval nejen historii, ale především lidi. Proto se memoriál nesoucí jeho jméno vždy odehrává v místech, která mají s historií co

do činění, a je určen mladým lidem, roverům a rangers, neboť práci s nimi zasvětil svůj život. *Mottem letošního (výročního) pátého ročníku bylo: „A přeče se točí!“ Co, kdo, kde, kdy, jak a proč, ví ti, kteří se MVK letos zúčastnili. Kdo letošní termín memoriálu prošvihl, má možnost se to dozvědět právě teď.*

Chladný březnový páteční večer mohlo 34 účastníků Memoriálu Vráti Kdýra strávit všelijak. Gaučingem před televizí, pařením na počítači, pařením na diskotéce, hloubavým bloumáním nad nesmrtelností chrousta či (ne)oteplováním naší modré a ne zelené planety.

Oni ale řekli ne a rozhodli se uposlechnout prapodivné instrukce pořadatelů. Všichni 14.března v 19:05 dorazili na železniční zastávku ve Zdicích, každý první se vyzbrojil kolečkem, každý druhý reflexní vestou a každý třetí hokejkou. Možná se mohl jako zádrhel jevit fakt, že nikdo ze zúčastněných netušil, zda je v pořádku sudý či lichý, apod. Ovšem ostřílené účastníky MVK jen tak něco nepřekvapí a ti, co ještě ostřílení nejsou, si prostě musí rychle zvykat. Vzhledem k tomu, že většina z nich má i prazvláštní potřebu si něco dokázat, tak se rozhodli na sebe upozornit i výstředními triky s roztodivnými nápisy, které nikoho nenechaly na pochybách, že ti, co se po sedmé večerní srocují ve Zdicích na peróně, jsou tak trochu cvoci...:-)

Když ale podivná postava předala účastníkům první obálku, dostal tajemný večer už trochu jasnější obrysy. Následovalo „rychlé“ rozdělení do skupin a výprava za tajemným kolosálním kolem z fotografie mohla začít. Díkybohu „kolečko“ se jen tak přehlédnout nedalo, a další obálka s instrukcemi nenechala nikoho na pochybách, že jsou na správném místě. Zde se dozvěděli, že byli vybráni ke splnění důležité mise v nepřátelském území. Cílem bylo najít vzácné relikvie, které jim byli nepřitelem ukradeny. Času nebylo nazbyt a tak už nic nebránilo milým účastníkům vydat se po prazvláštně značené cestě bůhví kam. Mno, zkuste si sami co nejrychleji běžet nočním lesem a ještě se držet pevně za lano. To dá zabrat i takovým borcům, jako byli letošní memorialisté. A aby toho nebylo málo, stalo se uprostřed lesa něco, co nikdo nečekal.

„PŘEPADENÍ!“ Z černočerné tmy vyskákaly postavy přepadového komanda. Účastníci rázem leží na zemi spoutaní a se zavázanýma očima. Tajemné postavy vojáků je odvádějí pryč z místa přepadení. Kam? To se snad brzy dozvedí.

A co mise? Znamená to, že selhali? Že už ji nebudou moci splnit? Uvidíme!

Teď sedí stále se zavázanýma očima bůhví kde, vzhledem k tomu, že poslední kousek cesty, kudy je tajemní útočníci vedli, se prudce svažoval, dá se předpokládat, že jsou ve sklepe. Přesvědčit se o tom budou moci ale až za chvíli. Zatím zde sedí tiše a čekají, co se bude dít dál. Najednou se rozehrává podivuhodná hra. Ozývají se temné zvuky, z kterých člověku naskakuje husí kůže. Co to znamená? Po nějaké době nastává zlom. Rána? Úder blesku? A najednou slyšíme známou melodii? Co to jen je? Starší z nás, pamětníci kvalitní televizní zábavy, průvodní znělku k pořadu francouzské televize jistě poznají. Ti méně znalí už brzy zjistí, že melodie patří ke hře Pevnost Boyard.

Přichází průvodce, průvodkyně, účastníci jsou zbaveni pout, strhávají si z očí šátky a zjišťují, že pokud se z pevnosti, kde se teď ocitli, chtějí dostat, musí splnit nelehké úkoly, které je navedou k indiciím a indície k pokladu, který jim pomůže se z pevnosti dostat ven, zpět do všedního světa.

Pět skupinek se za chvíli prohání pevností, v níž mnozí rozpoznávají hrad Točnick. Tak jako pevnost Boyard má svého otce Fura, nad blahem Točnicku dohlíží tajemný Votec Votoč čekající na účastníky ve své věži, aby jim dal pár tajuplných hádanek či několik dobře míněných rad. Hráči této zvláštní hry bojují s nástrahami disciplín, které je zde čekají - od lanové houpačky, páku s tajemným svalovcem či plnění válce vodou, přes prohmatávání něčeho odporně slizkého až po prolézání pavučin. Všude získávají indície (Hrad, Hlad, Ulice, Klobouk, Opera, Mince, Prosit, Špína, Chudoba, Záplata, Ošuntělý, Kašel, Almužna, Klečet, Alkohol, Lůza, Vrchol, Nádraží, Betl, Somrování, most, blízko, věž, obec), které je dříve či později navedou na slovo Žebrák. Je-li heslo správné se přesvědčí všichni hned, jakmile jim hradní pokladnice ze svých útrob vydá kopu mincí. Co dál? Není nic lepšího, než si nechat poradit od Votce Votoče. Peníze jsou dobrá věc, která život usnadní, bohužel dobytí pokladu k úniku z hradu nestačí. Musí ještě získat klíče od brány pevnosti.

A tak honem na další disciplíny. Čeká nás šplhání po lanovém žebříku, zatlukání hřebíků, střelba z luku či stavění věže ze sudů... není toho málo, ale pravý hráč se nevzdává, a tak brzy všechny skupiny úspěšně otvírají hradní bránu a vydávají se na Žebrák a pak dál, aby mohli dokončit to, co jim bylo zajatci překaženo.

Cestou se dozvídají, že jedinou možností, jak se dostat k vytouženému cíli, je koupit si informaci od prohnílého kupce, jehož doupě ale leží za územím, které hlídá nepřátelská chátra... čeká je tedy poslední souboj na život a na smrt... no, dobře na život a na smrt ne, ale velká hra o ukořisťení pokladu ano. Kdo dříve propašuje dost mincí k uplacení kupce, ten má možnost se dříve spustit do tajemné štoly, kde účastníky čeká překvapení v podobě pamětního ozubeného kolečka letošního memoriálu. Mise je splněna!

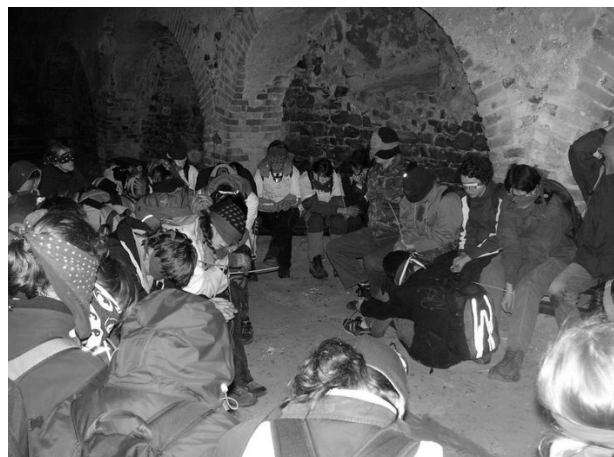
Hurá, sedmá ranní už je za námi, lidé pomalu vstávají vstříc sobotnímu dni a naši účastníci se pomalu budou moci vydat do Žebráku - už ne na hrad, ale do obce Žebrák, kde je čekají spacáky a karimatky v tamější tělocvičně. Nebyl by to MVK, kdyby se šlo spát před devátou ranní, tak se nebojte, že by tomu bylo letos jinak;)

VSTÁVAT! (A cvičit?) Vstávat ano, vstříc zbytku sobotního odpoledne, když už jsme velkou část soboty prospali. Čekají nás kolohrátky, kolokulišárny, kolotaškařice? nazvěte si to prostě

jak chcete, ale berte v potaz, že bez kol a koleček to tentokrát nešlo. Čekaly nás kolosouboje, kolo kolo mlýnský, koloprohánění po vytyčené trase (za vydatné asistence hokejek) a vůbec.

A protože se přiblížil večer a k večeru od nepaměti patří i večere, nacpali jsme si břicha guláškem k prasknutí, hrdla prolili limčou a připravili se tak na koncert. Jako již tradičně jako první vystupuje netradiční uskupení – duo Ondra&Kaki - v minulosti přezdívání Čuk a Gek. Ale vzhledem k podivnému nábytku, na kterém letos celý koncert seděli byla přezdívka

upravena na Sud a Keg☺ Aby nás přesvědčili, že neusnuli na akordech z loňska, přidali do svého bohatého repertoáru další písně a hráli letos dokonce snad dvacet minut☺ Z čehož plyne: „Jen tak dál, hoši, Strahov už čeká!“ (a když ne Strahov, tak aspoň ta Sazka aréna). Klasika, která nezklame, ale naopak potěší- druhá kapela dnešního večera. Plzeňské Hroboso se těší mezi všemi zúčastněnými velké oblibě a pořadně celou tělocvičnu rozpaří, aby pak punkrocková formace „Žádněj strach“ mohla rozdunět celý Žebrák a

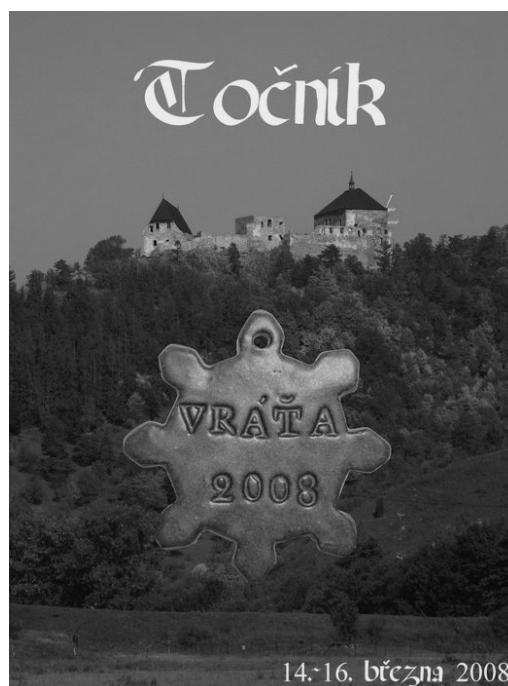
rozpogovat skautíky. Před sladkým usnutím ještě přichází sladká tečka v podobě kolečka (jak také jinak). Přijíždí kolečko naplněné tajemnou laskominou, která nám zacpe na chvíli pusy a umožní tak Mlokovi s Karlem zahrát pár písní na dobrou noc.

Neděle je od slova nedělat, ale vysvětlujte nám to. Po ranním vstávání se rychle balíme a vyrážíme pomoci s prací na Točníku. Uklízíme v hradním sadu a laškujeme s ovce, než přijde odjezd domů.

Pátý ročník Memoriálu Vrátí Kdýra je za námi, ale ten šestý na nás už čeká. Kdo se chce dozvědět víc o uplynulých ročnicích, ať navštíví naše stránky: <http://92kotva.xf.cz/>, sekce memoriál. A ten, kdo chce poznat jeho neopakovatelnou atmosféru a přesvědčit okolí, že „i skauti umí pogovat“, ať neprošvihne ročník příští, který na nás čeká v březnu 2009.

Votec Votoč

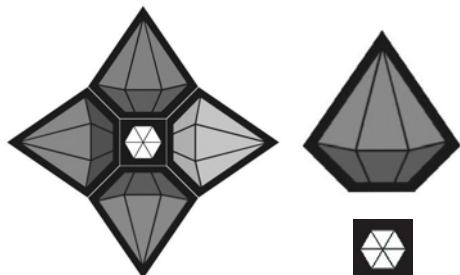
Zdařbůh moji drazí,
Kdo jste? Přátel? ...a nebo spíš vrazi?
A kdo jsem já? To ty se ptáš?
Odkud jsi? ..že mě neznáš?
No to je síla, no tě prsk.
Já nejsem žádněj Pind'a z Třeskoprsk.
Votec Votoč - to jsem já!
Děd, co tenhle hrad moc dobře zná!
Když přijdeš sem a budeš fér,
Pomůžu ti - ani nemusíš mi dát tuzér.
Jen dobrý úmysl měj a drsný bud',
Páč tady si něco musíš dokázat, bys moh' vypnout hrud'.
A že se točí? Točník a i Náš svět?
Tot' má práce - sem Votoč přec.

Změna krojového označení z důvodu nové stezky

Navrhované znění:

stupně zdatnosti pro skauty a skautky

velikost

celkový znak: šířka 8 cm
 znak jednoho stupně: výška 3,2 cm, šířka 3,6 cm
 završení skautské stezky: výška 1,3 cm, šířka 1,3 cm

popis, provedení

výšivka ve tvaru krystalu, výšivky se postupně skládají do celkového hvězdicového tvaru, lemování černé, barva dle stupně:

1. stupeň (Cesta Země)	zelená (dole)
2. stupeň (Cesta Vody)	modrá (vlevo)
3. stupeň (Cesta Vzduchu)	žlutá (vpravo)
4. stupeň (Cesta Ohně)	červená (nahore)

umístění

na středu pravé kapsy

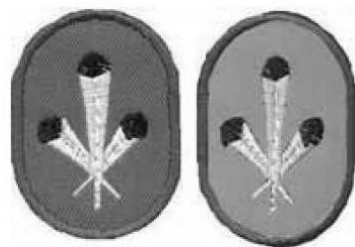
Označení splněných výzev (str. 10, kapitola B.3 – Levý rukáv košile)

Komentář: Jedním z motivačních prvků stezky jsou tzv. výzvy, které rozšiřují nabídku dosavadních zkoušek pro skautský věk (nyní Tři orlí pera). Výzvy je možné plnit pouze po uzavření daného stupně a jedná se o prestižní zkoušky za odměnu a k motivaci člena i oddílu. Tři orlí pera zůstávají v původním rozsahu a jejich plnění se váže na splnění třetího stupně. U dalších stupňů byly vybrány vždy dvě výzvy vhodné pro daný věk (plní se jen jedna). Podoba nášivky výzev vychází z oválného tvaru Třech orlích per, kdy vnitřní kresba bude znázorňovat danou výzvu:

-	První stupeň (Cesta Země)	-	Třetí stupeň (Cesta Vzduchu)
▪	Noční bdění	▪	Tři orlí pera
▪	Ranní svítání	-	Čtvrtý stupeň (Cesta Ohně)
-	Druhý stupeň (Cesta Vody)	▪	Dva dny bez ničeho
▪	Výsadek	▪	24 hodin na stromech
▪	Noční návrat		

Současné znění:

Tři orlí pera

velikost

výška 45 mm; šířka 32 mm

popis, provedení

odznak představuje tři překřížená pera s modrými vršky na podkladě barvy košile a s červeným lemem (skauti - béžová, vodní skauti - tmavěmodrá)

umístění

DRUHÝ v pořadí, 1 cm pod mezinárodním znakem
 Členové Junáka starší 18 let mohou na kroji tento odznak nosit, pokud byl splněn před 18. rokem věku.

Navrhované znění:

Výzvy

velikost

výška 45 mm; šířka 32 mm

popis, provedení

vyšívané jednoduché barevné znaky jednotlivých výzev - viz Stezka skautek a skautů

lemování červené, podklad v barvě košile

umístění

DRUHÝ v pořadí, 1 cm pod mezinárodním znakem

Nosí se max..dvě nejpозději dosažené výzvy

3) Znaky ostatních výzev

Pro doplnění doplňujeme odznaky ostatních výzev (kromě známých Třech orlích per). Nepředpokládá se, že by tyto obrázky byly součástí přílohy krojového řádu.

Ranní svítání

Noční bdění

Výsadek

Dva any bez niceno

Noční návrat

24 hodin na stromech

Anketa:**1. Vodácké doplňky**

- by měly tvořit samostatnou část stezky
- by měly být přidány k jednotlivým částem stezky
- jsou již ve stezce obsaženy, jen je třeba je plnit jako „modré“

2. Současné vodácké doplňky

- je třeba rozepsat do 4 (s vličáckými do 6) věkových skupin
- stačí v současném členění, přičemž každý stupeň znamená dvě věkové skupiny
- je třeba vypracovat nově pro každou věkovou skupinu

3. Vodácké doplňky by měly obsahovat

- pouze metodické vedení vodních aktivit
- také znalosti související s romantikou, symbolikou a dalšími zvláštnostmi vodního skautingu
- kopírovat stezku v „modré“ úpravě

4. Jednotně označovat splnění příslušného stupně vodáckých doplňků

- je zbytečné, každý oddíl si tvoří vlastní tradici

- b. je vhodné doplněním symbolů jednotlivých stupňů stezky (kupř. o kotvičkou)
 - c. je vhodné vyjádřit symboly podobnými odborkám (kupř. 1 – 2 – 3 – 4 vlnky)
5. Jakékoli návrhy na úpravu obsahu nebo členění vodáckých doplňků (v odkazech použijte uvedené dělení typu V.1.4 apod.):

Zápis z 11. jednání HKVS, které se konalo 11.3.2008 v Praze

Přítomni: Vezír, Majda, Bimbo

Hosté: Ali

Omluveni: naJa

- 1) HKVS vzal na vědomí zprávu KD Hlavní přístav o jednání s Modrou flotilou Nymburk. Dle informací další jednání KDHP s Modrou flotilou proběhne 15.3.
- 2) Junák obdržel Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č.j 3440/2008-25-36 o udělení akreditace vzdělávacího kurzu
 1. Instruktor vodní turistiky
- 3) HKVS a Hlavní kapitán dojedná s VRJ formu pověření HKVS na organizování a vedení evidence absolventů akreditovaného kurzu instruktora vodní turistiky
- 4) Zahraniční odbor Junáka předá co nejdříve informace o EUROSEA 2008
- 5) HKVS projednal navrhovaný program Ústředního srazu kapitánů s ohledem na potřeby zpracování vodáckých doplňků a předpokládaných nových informacích ve výchovném programu Junáka. Na příští zasedání v Praze by bylo třeba pozvat Bědu, Profesora a další, kteří připravují vodácké doplňky a připravují vodácké vzdělávání a výchovu
 - Body na kterých bude postaveno jednání ÚSK
 - a) 4.4.2008 – sraz vlčácké LŠ
 - b) Vodácké doplňky – textový výstup k nové skautské stezce – doplňky budou ve formě dotisků, samolepek apod.
 - c) 6 stupňů doplňků
 - d) text „vodního Nováčka“
 - e) prezentace Nového programu lektorem – zajistit účast Dicka nebo někoho jiného z týmu
- 6) Vzdělávání dospělých vodních skautů
 - a) kvalitativní posun kapitánské zkoušky resp. obdobných kurzů Instruktor vodní turistiky – s akreditací MŠMT – platí i mimo Junáka
 - b) Admiralitní plavba seznámení s novou verzí zakončenou možností získat průkaz VMP pro pobřežní plavbu (v Chorvatsku-česky) skripta k plavbě a zkoušce budou k dispozici
- 7) Na ÚSK bude projednán a vyhlášen klíč delegátů na volební ÚSK na podzim – podle nového Řádu vodních skautů
- 8) HKVS provede kontrolu všech řídicích dokumentů a uvede do souladu s novým řádem VS. Jedná se především o specifické předpisy platné pro vodní skauty a směrnice HKVS platné v celé organizaci Junáka. Podklady připravit do příštího HKVS – asi ve 14. týdnu – termín bude určen po jednání s Najou, Majdou a Vezírem podle možností. Zápisy, směrnice a další právní a řídicí akty má Majda – elektronicky zašle Bimbovi nutné provést kontrolu volebního řádu, aby byl v souladu s Řádem VS – do ÚSK
- 9) Informace o úkolech vyplývajících z jednání v Nymburce – archivace, inventury apod. na příštím HKVS – s Modrou flotilou se spojí Bimbo.

KOTORSKÝ ZÁVOD

Přístav:

Posádka:

kategorie: vicata 1997 a mladší
žabčinky 1997 a mladší
skauti 1993 a mladší
skautky 1993 a mladší
roveri 1993 a starší
rangers 1993 a starší
open neomezená

zahrnuje všechny kategorie

Příjmení, Jméno

Přezdívk

Kormidelník

datum naroz.

Člen 1

datum naroz.

Člen 2

datum naroz.

Člen 3

datum naroz.

Člen 4

datum naroz.

podpis přihlašovčího:

Za způsobilost a zdravotní stav závodníků zodpovídá vysílající organizace a ručí, že všichni přihlášení jsou dobrými plavci!

Flotila Liberec se zavazuje, že osobní data uvedená do přihlášek závodu nebudou poskytnuta třetí osobě

U kategorií „žabčinky“ a „vicata“ tvoří posádku 4 závodníci dané kategorie a kormidelník starší 18-ti let (jakéhokoliv pohlaví). U závodních posádek „skautky, skauti, rangers a roveri“ tvoří posádku 5 účastníků včetně kormidelníka příslušné kategorie. Do kategorie „OPEN“ je možné přihlásit koequipované posádky věkem neomezené. Kategorie bude otevřena pouze v případě přihlášení alespoň tří posádek (výjimkou je kategorie „OPEN“)

info a kontakt: <http://flotila.rover1.cz> E-mail: kotora@rover1.cz

FLOTILA LIBEREC

7. přístav vodních skautů

pořádá

26. ročník

KOTORSKÉHO ZÁVODU

pořadatel: 7. přístav vodních skautů FLOTILA LIBEREC

termín: Sobota 17. května 2008 (časové od 8.00 do cca 15.00)

místo: Liberec, přehrada na Harcovském potoce, u klubovny Flotily

technické zajištění: 33. kmen roverů

vrchní rozhodčí: Šmudla - Ing. Pavel Langr (kapitán přístavu)

tajemník závodu: Vezír - Mgr. Vladimír Cvrček (hlavní kapitán VS)

druh závodu: veřejný pro mládežnické organizace na zajištěných závodních pramících P650 a pramících vodních skautů P550

přihlášky: elektronicky do pátku 16. května do 20.00 (podrobnější informace budou zveřejněny na <http://flotila.rover1.cz> od 1. března 2008). Jinak v sobotu do 8.45.

startovní: členové Junáka: 85,- Kč/posádka
ostatní 100,- Kč/posádka

u posádek přihlášených do 16. května se srukuje startovné o 15,- Kč/posádka

stravování: z vlastních zásob; menší občerstvení formou sušenky a pítí v cíli

ubytování: případné požadavky na ubytování budeme řešit osobně
kontaktujte nás emailem kotora@rover1.cz

bezpečnost posádek: startují 5-členné, každý bude mít vlastní pádlo, plovací vestu patřičné kvality s minimální nosností 6kg – polystyrenové a nafukovací vesty nebudou do závodu připuštěny, plavidla zajišťuje pořadatel!

ceny: nejlepší posádky každé kategorie obdrží ceny
každá posádka obdrží diplom s umístěním
každý účastník pamětní list

popis závodu: přerušovaná plavba na pramici k jednotlivým disciplinám
délka tratě během hlavního závodu je 2,9 km, nejmenší kategorie 1,8 km

disciplíny závodu: hod záchranným kruhem
sířelba ze vzduchovok
v polovině trasy výměna stran pádlující posádky
běh terénem

určování azimutu
disciplína s překvapením
změna disciplín výměna - upřesnění proběhne na brifíngu kormidelníků po slevnostním nástupu

info a kontakt: <http://flotila.rover1.cz> E-mail: kotora@rover1.cz